

Muharrem Özcan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

08.01.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

9Yüzlü Hat

9yüzlü hat

Düello müptelası bir gecede nedense hiç ölmüyorduk
Yarını olmayan bir gün, ense köküne ve
Okalıptüs gölgesine dayadığı silahına iyi davranmış
Ve sana bağlanmıştım 9yüzlü hat şehvetiyle...

1.hat, kırmızı fail:
Elbiselerimin yakınlığına kurşungeçirmez cam döşedim
Bardağı daya ve din
le göğşe uzanan yer isyanımı...
Hiçbir bağa tayin etmeyelim kavisli ritmimizi...

Buralarda zor günler için sakladığın
9yüzlü bir hat var mı, beni sana bağlayacak?

2.hat, narkoz:
Oturma odamın çift yanaklı oluşuna hayran kalıp dokunduğunda,
Koltuk altların oymacılık tarihine geçecek.
His/teriyle sesine ulaşabilir ve kene gibi bağlanabilirsem sana
İğne ağzında yaşayan ibneler kadar acıtabilirim deri/ni/ni..

Buralarda çocukluğuma vereceğin ellerin ve onlara bağlanacak cesaretim olacaktı
Fay hattı kurup geçmişe bağlanmanın tam sırası...

3.hat, naftalinli dondurma:
Naftalin yemiş sargı bezleriydik
Aynı bedene dil darbeleri atıp yalandık
Biraz kemik ve az biraz kekik kokan ihtarımdan faydalanıp
Bağlanmakla kalamazdım, dizginleri koparılmış rüzgârda enselenmiş
Yanlış lanse edilmişti ihtirasın..

Kasların kasıklarımın yorgun düştüğünde
Gözlerinden daha çıkmaz sokaklara girmeden önce
Aramalıyım seni, yüzünü bulmam için
İç hatlar terminalinde buluşalım..

Beli silahlı adamların yok oluşa giderken açtıkları
Çift açılır kapı ve sonra çift taraflı iki hayat
Kalmış kayıp
Aranıyor ilanlarında
Robot resminin olmaması serinletiyor ayva tüylerini
...

Buralarda hattı dinleyen birileri var gibi geliyor,
Makas nerde sevgilim?

Muharrem Özcan

9yüzlü Hattan Vücut Hatlarına Tecavüz Girişimi

Bazen...

Susturucu takılan dilimle sesleniyorum sana

ve ölüme gebe kalmış yaşamla (bu kaçınıcı kat) - yaşamının katı olur mu, cennetin katı olsun..

-yaşamak zaten yeterince katıdır

terasta yaşıyoruz, göğ ve yere yakın bir yerlerde, atlarsam yakınım ama uzaklar korkutuyor sevgilimi..

ikinci bir emre kadar! ölmek yasak olsa bile

bu bir vur emri...

hangi hattan bağlandın sevgilim, çözemiyorum..

4.hat, Fizibilite

ön sevişme, mekan araştırması -ışıkları açık tutmalı-

görebilmek incelikle, saç diplerinden yola çıkmalı

varılacak istasyonlar: en/gebe karnında nefes sektirmeli

yolda olmak, yarı yolda kalmak: boşalmak kendi inine...

...

Bazen

düello müptelası gecelerde hiç ölmüyoruz

sesin renk geçirmez tınısı yansımış olmalı eteğine

eteğine kar yağmış bir şubat, boylu boyunca

9yüzün sıfırları olur

bu varlık serinletmeli gerçektende ayva tüylerini özlemin..

5.hat, enjeksiyon

kasıklarımın eklenebilme özelliği -saçlarını sıkıca kavradıktan sonra-

kaskatı kesilen bir hattan dolmuş duraklarına

bu beklemek demek, hem her durakta inebilir şiddet -bel çukuruna yüklenmek
gerekecek-

kaprisi diyet olarak kabul görmeyen sprem bankalarım var bu yüzden -dilin çükü
kalkmıyor sevgilimin gerçeklere-

ciddiye alınmak istiyorsam, kamçı kullanmalıyım

belki gözlerini bağlamam gerekecek..

Görünmez bir aşta rüşvetken tenim

zamanın kısa saçlı haline tutuşturulan mevsim silahıyla

soyun emri ne haddime

bu bir oturma eylemi değil ayrıca

aşkın abluğasına rağmen bunu yapma isteğiyle doluyken sevişebilmek

ve anlamı etinden sıyırmak şimdi sevgilimin..

....

Göğsüme yatsa ve avazıma karşılık verse eti..

Muharrem Özcan

Ah, Kadın!

Sevişmelerin yangını kanıma setler kurmuşken
Attila'dan ödünç aldığım bir Nazım şiirini
Ya da babamdan bedavaya getirdiğim hayatı
penceremden sarkıtıp,
ayartmaya istekliyim bu saatte
meydan saatlerini.
Saat deyip geçmeyin
geçilecek deliklerde sıkışacak şişman sevgim.
akacak kadar incelemes bu sıcakta
dondurma dirayetinde bedenim.

Ah kadın! Sakın ölme, emi!
benim için, diz boyu karlarda gezmeden
o maralların av olmadığı engebeli günlerde.

Mapushane türküleri dinlemeyi bıraktın şimdilerde
yankısı vurmuyor nedense hüznün saçaklarıma.
Hem kış şimdi
kiremidimden sarkan buzun altına gövdemi serebilirim
sıcak ve ağırlaşan sevgimden düşüp kalbime
bir çitlembik ya da ne bileyim ahududu tadı olsa dilimde
her kelimemden kekremsi bir tat yayılmazdı böyle.

Şimdi toplu ölümleri yüceltiyorum be kadın!
ah kadın, ölürken sakın unutma, emi!
benim için yazdığın şiiri
mavi önlüklü çocukların
titrekliğiyle okumayı.

Muharrem Özcan

Belleksiz şiir

Yüzüne hüzün bulaşsın diye
Yağmur yapıyorum günlerdir
Şemsiyemi unutup binerken ilk trene
Acıyı rehin bırakıyorum
Belleğini yitiren şair kısmına..

Gülüşleri toprak kokan insanlar vardı pencereden sarkan
Vagonlar arasında yol verirken bir bilgeye
Karşılığı olmayan sorular soruyorum
Bekle demiyorum..
Duyumsa yağmurun yağışını
Böyle devam etmeyecek elbette
Önce acıdan başlayarak
Çok şey var değişmesi gereken..

Efkar da yakışırdı elbet şair kısmına
Sigara dumanına çakılmış
İki göz çukuru mesafeden
Anladım
Şehrine uçurtma sesi ulaştığında
Kar aydınlığıyla aşarak tepeleri
Sana varabileceğimi, yar olabileceğimi sana..

En yorgun yerinden yuvarlanırken gece gözlerime
Sen kayıp bir adrese taşınmışken
Umut tohumu ekerim göğsüme
Ki göğsüm ne badireler atlattı bir bilsen
Bir bilsen Hiroşima'da açan gülleri nasıl suladığımı..

İşte o vakit karşılıksız adres bilmecesinden
Kurtulurken özlemim
Yolculuğun günlüğünü yırtıp atmalıyım
Özlem biraz yarenliktendi bize
Biraz da yanında ölme isteği..

Raylar uçurum altında bekleyene uzanırken
Gümbürtüye gelirdi hüzün
Yüzünse yağmura açardı gözlerini
Valizlere sığdırdığım geçmişimle gelirdim
Anlatacaklarımı unutmuşken, dilime düşen cehennemden
Belleğini yitiren şair kısmına emanetimdir sevda..

Muharrem Özcan

Biraz Soyunsan Hallolacaktı Her Şey...

Biraz Soyunsan Hallolacaktı Her Şey...

Mahalle takımına seçilen çocuğun heyecanıyla kıyasla temennilerini ve anla hiçbir dileğin gerçek, gerçeğin tarihsel değişim sürecine denk düşmeyeceğini içini çekerken yuttuğun cehenneminden seslenip içime yangınlar başlatan duyarsız kibrit çöpüne sinerse korkuların ben de anlarım, bahçemde ağaçların gölgesinde uzanmanın erdemini

İçinde ki bağışlanmış irakua bakiresi rahiplere soyunur diye ödüm koparken ihbarsız hiçbir cinayet kalmazdı ormanında teninin bakir adamın çektiği otuz bir kadar gerçek olamaz mahalle takımı konuştuğumuz kelimeler bile mutlu olabilmeliydi biz dövüşürken inanmak istemiştım sadece bir iç çekiş esnasında yuttuğun cehennem varlığına hem kim bilebilirdi ki bir gün bütün bunların hesabını sormak için dönebileceğini öyle mevsimler atlatmıştın ki kaç yıl yaşadığından çok kaç mevsim yaşadığın daha önemliydi benim için mevsimler değişirken ben ev değiştiriyorsam bu mekanla olan kavgamın başlangıcı seninle alakası yok hiçbir gök gürültüsünün ve ışık taşıyan hamal yıldızların ki onlar meteliğe kurşun attıkları günleri çabuk aştılar şimdilerde terlerini silen, bıyıkları yeni terleyen kölelerce inkar edilip, gerçeği bir ıssız ada yolculuğu olarak tanımladılar.

Kalbine adres sormuşken kurşun, nasıl terlemişse cesedin bilekleri ve bildikleri birbirine denk iki ayrı gökyüzünde uçmanın erdemli bitişi: ölüm veya iniş demiyorum ölmek de inmek de kalpler için, bir anjiyo her şeyi halleder böyle durumlarda sen suskunluğun çırasıyla kanlı külotunu yak, alevlensin yarığın bunu bile beceremezsen git kendini becer bu becerilerine güvendiğim kadınsı tavırlarına tapmamı sağlayacak kaç tane meyve ağacı varsa evin önünde hepsinde ayrı tatlar bırak kiraz ağacında siyah sutyenin, erik ağacında çocukluğun çıkacak diye karşıma ödüm kopsa da saçlarına gizlenen yüzünü ararken ellerimle, nasıl yorgun düştüğümü bilirsin!

Öpüşümü hatırlamazsın belki, arayışımı hatırladığından eminim aynı denizi taşladık bakışlarımızla o gün, bir Pazar mavisine sermişken bütün huzurumuzu neydi bizi öyle uzak diyarlara düşüren inanmıyorum artık yolların birleştirici gücüne o kadar çoklar ki hangisine girersen gir hiçbirini benim yoluma çıkmayacak ne fenasin biraz soyunsan hallolacaktı her şey gökyüzü ibadetini bitirip, dünya donakalacaktı güzelliğine yine de kimse görmeyecekti ak tenini asansör yolculuğunun hiç bitmemesini istediğim o vakit, hani eve dönüş yolunun sessiz sedasız kahramanlarının utangaç suratlarıyla birbirine sokulup öpüşmelerini ve yalnız kalmalarını sağlayacak tek vasıta: asansörün...

Tenlerimiz arasında ki çekim gücünü anlatmışımdır sana parmak uçlarında gezmeyi bırakan her yetişkin gibi göğüs uçlarımda gezinmeye başlanmanı beklerken

saçlarından yüzünü ayırıp ellerinle, ellerime inat
bir güneş yılı sonra başucumda kan festivalleri düzenlemene gerek yoktu
hem hiçbir avuca sığmaz duaların sevgilim
prefabrik gözlerin var diye sevinmişim, dünyanın sığabildiği
hani biraz okşasam duvarın dökülecek diye ürktüğüm
korkunun bile ecele faydası yokken, yokluğunun faydası olabilir mi?

Şimdi toplu ölümleri yüceltirken duaya açılan gözlerin
prefabrik bir ceset geçecek yanından
sakın dona kalma damarımdaki aşk gibi
cehenneminle takas etmek için
içime alacağım seni...

Muharrem Özcan

Dna

Gözlerimi DNA zincirine asmadan önce
Göğsüme gece renkli bir ilin haritasını çiz
Sence, hangi cesur sokak lambası geçecek yanından?

Yaşamın mezuniyet törenine katılamıyor diye yetişkinliğim
Ültimeatom yayınlamış annem
Artık ayaklarım çöl kokacak biliyorum..

Muharrem Özcan

Dölde Yediveren

“Western salonların şiddetinde
Farklı tenlerde imha pimiydik”

Serüven azizleri gibi
Heba çağında sert içkiler içip
Sert kararlar aldık: sigarayı bırakmak gibi
Duvar ses vermedi, tam susuzluk ritmine göre
Asla hiçbir şey vermedi, ertesi gün görüşmesek de olur..
Mezarın alt katından gelen zil sesine uyandıysam da
Yetişemedim duvara
Dünya bize göreydi besbelli
Siz yine de merhamet göstermeyin geç kalanlara..

Dölde yediveren
Bir körebe vakti
Kent meydanında soyulmana izin bile verdim
Briyantınli mahalle çocuklarına Jiletimi çektim
Körebe galipleri podyumda yürürken
Bize nasıl öğrettiler
Birimiz hepimiz için demeyi,
Göz kararı bakmayı,
Kentlere sokak yamamayı..

Ünlü harfler kadar ünlü olmak vardı
Ara sıra geçerken buruşuk sözcükler içinden
Gözlerimizi bağlamak
Etimizi falçataya dayar gibi yaşayıp
Rüzgârlar aramak ulaşmak için aşka..

Bunaltarak geçen yazın ardından gelmiş
Tatlı bir hüzüdü yüzün
Bana geçiciliği hatırlatan..
Mutluluk, gündüzü en kısa gün
Nehir kadar uzun bir uğraştı..

Dölde yediveren
Suskunluğuma mum dik
Hayatın dışında kalmış biri
Nasıl hazırlanırsa ateşe, suya ve aşka
Sonlu ama sınırsız bir dünyada
Aklım bekâretini yalnızlığa vermişken
Biliyorum:
Almanlar Yahudilerle dost olana kadar konuşsak senle
Yine de günleri birbirine bağlayan ipleri koparamayız..

Muharrem Özcan

Dua

Tüy dökücü kremin kayıp ilanında bulduğu bacak arası kıllarıma inat cesedine oynuyorum son duamı.. göğsün çıksa da falda kalbime ölmek için fazla engebe..!

Sahipsiz bir dua bu dilimdeki memelerimi güneşe salıp, en yüksek dozda yakın n'olur! ve ovun elbette, tutmazsa aşısı aşka bu duanın inancını yitiren bütün meleklerle kirli çamaşırlarımı imzalayıp verebilirim..

Muharrem Özcan

Düellonun Renginde

Kıtaları takı olarak kullanma gereğine şaşıyorum
Göğüs uçlarında afrika sallandıkça süttten kesiliyor dünya
Değerli madenlere açılan tek kuyuyken göbek çukurun
İşte tam orada özlemek bir yalnızlık projesine yataklık ederken
Babamın kör ellerine nişan alıyor mevsim
Hangi çocuk sessiz kalır bu vuruluşa diye soracakken anneme
Kısır bir yaşamı döllüyor bakışların
Artık kimin gözlerinden çıkarım sokakların köhneliğine
Hele boş sokaklar evlerine gitmiş insanlardan söz ederken hüznle

En çok uçurtma hüznüyle gülüyorsun bu dokunuyor parmaklarıma
Dalgalanıyor güneşin alevi
Yaşam ve dünya uzaklaşıyor
Ki onlar, seni sinesi nane kokan annenden koparıırken
Hırkası kahırla örülmüş bir bilge
Belki bir kahin, hüzne nikah kıyıyor yalnızlığını
Fişek keşfi patlıyor avuçlarında aynamın
Kızaklarla sürüyor kazık kadar çocuklar gülüşünü
Gözlerimi bir anda bağlıyor gece
Bütün bunlardan sonra
Ekip ruhu dediğin bütün kaybedişlerin sorgusuna düştüyse benlik
Anlağının kalanını, kanla kanal boyunca süründürüp sulanacak topraklara geç kalmadan
Keza zekasından şüphe etmeden tanrının
Kirazı zikreden dudaklarından bahsedip
Koca bir kışta, dağları tepeleri aştıysak ve aşksak hala
Şairler bayraktır belli bir yerden sonra
Aşkın sonsuza yaşamasını sağlayan süvarilerden
Hani zırhı harflerle renklenmiş
Kafasında miğferi gökkuşağı olan
Ve silahsız savunma gereğiyle donatılmış tek kalesi sevgilinin gözleri
En ulaşılmazı ararken denizler ardında bakışları
Nasıl bir vuruluşa artık
Hangi şair sessiz kalıyorsa bu vuruluşa
Ve kim çıkıyorsa sokaklara akşamüstleri
Kenti yalnızlığından savunmak için
Bil ki ordayım, düellonun renginde...

Muharrem Özcan

En/gebe Şiir

morde ratesden,
esur tinda serg! teslarom portog tis ugor anleter, ferto tagan ugotahenc metoy-doscent
zist. norgunk!
ubor-metenga (O.A.)

Bu arsız coğrafyada bir ben varım sesine esmerlik düşen
bekler gibi dururken her yolcu
nedense üşümüş gibi birazda
sanki sımsıcak sarılmayı unutmuş giysilerim
garın uzun bekleme yolunun tavanında ışık sıraları ve
kenti bir uçtan öbür uca yürümek düşüyle sarmaşdolaş
ve korkuyla sürmelenmiş gözlerim tedirgin bezgin
dilimde tek bir söz eskimemiş:her daim

Tanrı hayatta olup bana şahit olabilseydi
akşamı getirebilseydi avuçlarıma ansızın
hatırlatsaydı her erkeğin kaybedecek kadını olması gerektiğini..

Bu çağda savaşları kaybedecek kadını olmayanlar kazanır
böyle diyorlar fısıldarcasına ve mülteci bir sis iniyor dağdan kente
örtüsünde rengine ibadet eden kent resimleri
ataslardan taşan mavilikle elele
ve diyorlar ki bir başka çağ gelmeyecek en/gebe kıyılarına şehrinin
mavinin dokunduğu her yer delik-deşik neden
buna bir çare düşünmeli tarih denilen bilici..

Beklenip anlatılsın yolculara küllenmeden cesedim
-geçmiş elinden alınanın geleceği de elinden alınmalı rüyası
istasyonunda kent meydanında şehrin
ve tamamen kemirmeden beynimi bu onarılmaz ur
anlatılsın, anlatılacak ne varsa...

Muharrem Özcan

En/gerekli şiir

Ses ve soluğum şimdi, çökmüş geceye kattı iftiharın kaypağını
belki nedensiz bir ihtivadır kırışık yüzüm
yüzüne baktıkça kararan
heybetim belki arduvaz değil
yapışacak bir pelte dildi söz ve kaygan
sayısız telaşa soyunmak varken ense kökünde
sayısız pencerelerde akseden çığığın kararlı adımları
en/gerekli zamanlarda gözünde beliren dil ve diş lekeleri
işte çatlayan hırs demetin
işte beklenen ve hiç gelmeyecek gölge nöbeti, sayı basamağı
topaç topaç...

Buraya şu köhneye gizlenmiş dilinden bir aman
çatlasın duvar, işte hazırlanan harç ve boya
ve aidatı yaşamın kül rengi orta yerinde odanın
durmadan ve her daim burada..

Dilinin harca bulayıp kuruttuğu çöldeysem artık
Kuyular açıp derin gömülmüş magma ve sığağa gebeyim sonra
el pençenin hissiyatında bir muhteva giz, en az tek sıkımlık can
özbeöz kıkırdak bakan dağın koptuğu yerden seslenip
sis istedi ve kül yoktur dedi erkek
hep bir ağızdan bir kadını düşünüp
babaların öldüğü yaşa geldi girdap
kadın anne olup dedi: ölümler ağır olur kalanların omzunda
irkildi dili..durmadan ve her daim tütüne dadandı gecenin fişi
tortuya yoldu zırhına apis öküzü saplanan dünya
kadını erkek olan
ve göç çöleydi bir tortu için..

oraya, katlinin havzasına kurulmuş bir değirmen
öğüt kokan avuçlarına bulanmış körpe tekzip
kovanında tek mermi kardeşi çekirdek, vurulası yalnızlık
mahalle duvarlarında kısık sesli iftihar
dem vuruyor, bir ağızdan -durmadan ve her daim orada
düşüyor dilindeki tetik uzaktan..

Sesinin dalgasına kapılmış köhneysem artık
Puslu ve sisli bir tarifi olmalı uzağın
geceye kanmış, kıvrılıp yatmış en/gerekli bir soru..

Muharrem Özcan

Gri Tonda Blues..

Naçizane bir tebessüm yağdırırken tanrı varoşların siyahına
Eyyahına sığınıyorum tedirginliğinin
Sağır oluyor şair üslubum
Uzatıp inziva kılıfına hebanın çiçeğini
Renkleri atılğan, bir cehennem doğuyor sinsiliğimde
Ateşin suyuna yürürken birleşip sevgilimle
Hangi memesinde uyuduysam, aksıyor bir bacağı..

Ölümlerden ölüm beğenirken bir gece
Tedavüle uzanıp
Daha güneş doğmadan tedavülden kalkalım sevgilim!
Gölgesine sırrını vermeden bir kurşun
Ölü bir çocuğun önündeki gözyaşı katalogundan
Acıtmayı öğrenelim yeryüzünü adımlayarak..

Ben senin yalnızlığını kundaklamak istiyorum sevgilim!

Huzura zuhur edemem iki elim kandayken
Diller arasındaki paketlenmiş kırık imgelerimle
Bir öpücüğün birleşme duyumuna doğru
Bir bebenin emme refleksine hitaben
Endamına kabuk bağlamış yalnızlık..

Bağımsız elementlerle çalışmıyorsak
Yüksek sesle nasıl sevişelim sevgilim
Kör bir korkuya dalmışken ninnilerin
Hatırlatmalıyım sana
Timsahlar aldırılmaz ve korkuya kapılan gergedanlar blues dinler
Kudurmuş hayvan belgesellerini panik ataklarına değişmem sevgilim
Ben kör ve kütükken
Güneşin tam göbeğinde kundaklamak istiyorum yalnızlığını..

Muharrem Özcan

Islık Cinayeti

İllegal ses alışverişi yapan iki sevgili gibi
birlikte tutuklanırken
birinin krallığına ıslık cinayeti çökedsun
ötekininse polis, siyah saçlarına giriş vizesini
çoktan almış cop darbesiyle!

Biri yeryüzü ile yüzüm arasında duruyor
sesi düşüp kırılma diyor
sorgusunda kokuşmuş bir gök haritası çıksa
haritada yeryüzü karalanmış
sorguda yüzüm karalanmış..

Tanyığı yok cinayetin!

Sesimin sorgusu bitince balistiğe gönderilecek
balistik raporunda ararım önce kendimi
üzerime ıslık dökülmüş, sanki yanmışım..

Cinnet öykülerinden çıkarın artık bizi
masum yerlerimize dokunun
yıllardır kavgasını verdiğimiz
şiiirdeki kavga tadına bulaşırken ellerimiz
potansiyel bir aksesuardı yalnızlığımız..

Yalnızken biz ilk sorgumuzda
mutluluğa intihar müsaitti
ve zirvesine kar değil
durup baş eğmesi bıraktık
küşkün bulutlar gibi..

İlk sorgumda
sesindeki uğultuya kapılıp
ıslık cinayetlerimden birini anlattım
tempo verirken hayata üniforma!

Resmi geçitte takılan
şiddetli gereksinim kapımı çalar çalmaz
özel kuryelerin çantalarında
tedirgin baykuş sesleriyle doluydu gece
yalnızlığın yemin töreninde
olağanüstü hal ilan eden
erken gelişmiş, solukla okşanan
çekici bir katil gibi
bıçak kadar serin
annemin yüreğini yedim
sinirliydim
her teknenin adı olur da
sevişmenin tadı olmaz diye

Yalnızlığın kıyısındaki evde
çok sayıda ağaçken biz
tek bir rüzgara boyun eğdik..

Annemin
kızılderili hüznünü sıyırıp aşk zerk etme vaktiydi
eskimo büyüğünün ölüm yolculuğu gibi
yakası açık küfürler savurmuştu hayata
dedim ya, sinirliydim..

Muharrem Özcan

Kasıklarında Tütsü Kokusu

İnsanîyet namını salan en büyük uşakken
ben insanlık zırhımı çıkarıp geldim
gözleri oyulan şahin gagasında.

Gözaltında tutuk bir tetiğim
giyotin nedir biliyorum
kaplan beneği sağ elimde
kanlı bir dövme göğsümde
memelerim
uzayın uzayan dişleriyle kanatılsa da
yağan aşka aldırmadan, kapattım gözlerimi
hançerli ellerimle...

İhtiraslı bir kadın süzülüyor
kasıklarında az bulunan tütsü kokusu
elinde kızlığı bozulan bir hayat
tâ ilk ölümden kalma, belki de intihardır adı.
kadının düşünmekten düşmüş saçları
pencereden düşürdüğü tecavüzcü, tedirginliğine bulaşmış
kimliği de resimsizdir kesin
aklı alınından taşmış...

Yastığıma sinen toprak kaymasıyken
ben dünyanın kalbine kazık çakıp geldim
körüklenen merhamet duygusunu yük bilip.

İhtiraslı bir kadın, yapbozun son parçası olan
tütsü kokusunu uzattı kasıklarında, hançere sinmiş
ben,
kupa dokuzludan bir kalp çaldım kimseye söyleme
suya bansak şarap olur.

Bende siyahım işte en az matem kadar
otuz bir çeken bir şubata döndüm, sahte
elimde çiftçi nasırı – hasat zamanından kalma
dokunsa bulaşacak meşru hayatım
kokusundan çekerek bastırıyorum harlı demiri
yaram coşuyor kar suyuyla
okyanuslanıyor gövdem, kan topluyor gözlerim
sünger avlayan bir kadın bu, elinde tütsü
gerilim hattına binip gelmiş..

Muharrem Özcan

Katedral

Katedral

Sıradan kentin gotik bir katedral duvarında
bağımsızlığını kazanan kalbin var sevgilim
bayrağı kanlı yeşil
düşüncesi kopan lades kemiği
yaşı on yedi filizi..
Şimdi bir heves, genç kız ateşi gibi
baharın ilk gün sarhoşluğunda
erken açan, ömürsüz kokusu
bir anda uçuşan menekşe gibi
iffet hazineni odaya saçılıyor..

Ben de
rüzgardan göğsü şişmiş bir yelkenim
bu hayatın içine doğdum, çıkamıyorum
bütün veballerim boynumda intihar etti
duasız ömür ipliğimi kesmen gerekirse
sakın unutma, sırtında haritam var
korkumla girintilerin sayısı
doğru orantılı.

Gel! Anlatacaklarım var
çekmede sakladığım hikaye bu
hazinedir, haritası bile çizildi
sevgilinin gövdesine.
ki O, dünyanın isimsiz efendisidir gözümde
bir gece şarap mahzenine saklandı
ben, elma demeyi unuttum.

Gel! Bırak aşkı köşedeki askıya
hemen benimkinin yanına
ki o, şimdilerde
yüktür omzunda.

Elektrikli bir aygıtla yak şu fitili
pipomda biraz tömbeki mavilensin
gemici hikayeleri anlatırım istersen
biraz şarap, biraz tütünden sonra
ki onlar, serüven bilincini gözyaşıyla
ıslattıkları günden bu yana
güneşin buluta batışına hayran kaldılar,
bizse bilinci yiten gotik katedrale
ömrün küllerini savuramadık henüz..

Muharrem Özcan

Kürtaj

kurbanlık hayvanlar gibi asileştiğinde
düşün, sadece düşün
yaşamak için bir intihar vodvilinin yeteceğini
-ki bu durum Tanrının imha pimini çekmesini gerektirmez, -emin ol!
elektronik çılgın yayan çılgın kahkahaya tutunmuşken
yarı yolda suikasta uğrayan paraşütçü birliklerini de düşün
nezaket icabı intihar eden ateşi
ve yaygın yanışta konaklayan, jiletli telde kuruması için bıraktığın
çocukluğunu

magma tabakamda isyan başlamadan kürtaj başlasın!

varlığımın yeni ölümcül doğumlara sebep olacağından korkmadan
bugün biraz aydınlığa çıkar içinde ne varsa
meşguliyetle tedavi hastaları bile, bir işe yarayıp
japon deprem mağdurları için soyunurken
senin tenimi işgale kalkışmanı bekleyebilirim
cesaretinin ayakları mayında kalmış gibi bakma
elini korkak alıştırma, el koymazsan cesarete ve ete
gecekondu ışıkları dağlara katılan karanlığa kadar sürünecek
sakın izin verme buna! bırak, kürtaj başlasın en derinden!

bir kez daha düşün ve karanlığın içinde kırsal kesim saçlarımı gör
odayı sulayan lağım kanalında erotik bir film oynarken
ten işgaline direnen albino meyve bahçelerinde
taşıdığım hüznü öykülere pek aldirmeden
intihar cümbüşüyle uyansın dünya "mutlu insanların öyküsü olmaz" rüyasından!

tenim ortadoğu'da ki bir sınır kadar önemliyse senin için, -del onu, savaş başlasın!
kürtaj, yoldaki bir tünel kadar hızlı sona ermesin
mikroplu aşkımı verirken senin ellerine
sevgileri boğdurulan kadınlardan bahset
bir an duraksadığında: -bu komploya son ver / desem hevesin kırılır
bütün operasyonlar olumsuz hava şartlarına yenik düşer
sevginin çocukları gebe kalır o an ölüme
yine de boş ver sen bunları, içimdeki magmaya ulaşmalısın
elini çabuk tut
yağmur başlamadan kürtaj başlasın!

Muharrem Özcan

Nadasa bıraktığın saçlarını dansa kaldırmasın rüzgar

“Nasıl ezberlenir Allah’ım Arapça dua eden insanın Latince kemikleri” *

Çocuk sevinci yüklü uçurtmalar da biraz tanrı olur gece yarısında
Bu tenin çölünde bir vaha da...**

Henüz demirin inançsız kalmasında
Ve pası seçmesinde etkisi yokken yalnızlığın
Ben yağmur sonrası rüyasından ötede yorgun düşen bahardan arta kalmışken
Nadasa bıraktığın saçlarını dansa kaldırmasın rüzgâr
Ve geceye oturduğunda çığ gibi sesin
Yeni bir çağ açılır tarihin sayfalarında
Hebaya aşk arasından sızıp
Dokuya uygunluk konusunda bulaşıcı bir etkiyle
Teninde vaha havası geçersin aklımdan...

Aklımda kalan göğüs çatalınla
Ellerimi dinleyip kükre men
Batıl inançlarımı kemirmene yol açacak olsa bile
Dökülmeyecek tenim
Gökten yere uzanan vahiylerle saracakken seni yumak yumak
İnançlarını köprü ayaklarına bağlamak çıkış yolu değil bu baskından.

Şubat vardiyasında mahsur kalınca yüzün
Köpek sesleri ısırmasın kulak memelerini
Korkmasın kadınlığın
Saçlarına gizlediğin özlemin limanları
Kundaklanmasın artık.

Geminin serüveninde koy yokken henüz
Rotası suyla orta karar öpüşmeyi emreder
Evde deve yetiştiren çöl insanları gibi
Kemiklerine mekik çekmeyeli ne çok oldu, gecenin desteğiyle
Kalçaların çakal gibi sürüyle, sürülüyor ellerime

Mor renkli romlar çıkartılınca mahzenlerden
Tanrıyı tanırdık böyle zamanlarda, bağışlardı
Aşk bir katı atık projesinden ibaretken terk mevsiminde
Hangi feryadın esin olabilir aşkın ana dilinde
Ceza sahasında en zor delikken göbeğin
Göbek adının olmaması ne kötü...

* oğuz atay
** henric jakopsen

Muharrem Özcan

Pas Sarısı Kaos Söylentileri

Kaprisi diyete durmuş vardiya amiri kadar
Başka kim mahpus ki başka içlere
Naftalin basmayı sevdiğim teniydi yalnızlık ölülerimin
Bu kötü: belki çığ düşer elime
Harç olmuş tek duanın duvardaki yansımasıyla
Paranoyanın öte ucuna çıkıyor gölgem, boy verince su...

Revaklı ahşap saçlarıma tüneyen cennetin leşine rağmen
Egzama korkusundan türemiş kadın kokusu solumaktan geliyor bilincim
Bu-kişisel düş uzamı- göğüs çatalına dudak serinliği çöküşü.
Bir iç çöküş esnası enkazı.

Reşit olmayan gerilla ateşi başımdaki kaos
Bu hiçten daha az bir şey olmalı
İç savaştan geriye kalan
Ne olursa artık, ağzı tüten silah koksun yeterdi
Narin erotik melankolisi, metafiziğin skandal sandalı
Sis heykeli ve flamalar: kök sanatı – kan şekeri
Burası hafriyat sahası
Şelaleler arka fonda: sus sanatı ve havari fişek gösterisi
Duygusal vebanın uzaylı yeşil tebaası
Fırtına düdükleleriyle kazanılan penaltı atışı: binbeşyüz ( ) yüro
Kurutulmuş çocukluğumdan bütün bu haz ayinleri
Iskartaya çıkarılmış yaşamın ikiz görüntüsünün sığabildiği
Maymun kumbaralar.

Elbet kaypak olmalıydı asalet denilen şey
Hakeza delik deşik edilmiş hasretleri gemilerin
Olgun bir sızandı işçi marşları, yontulmuş kin ve edinim
Saat kulesi suresi, yol dediğin izbe olmalı çok zaman
Kent meydanına çöken dilenci duasından anlaşılmalı
Bir çocuğunuz olacak haberi
Bu bile piç
İhtimal dâhilinde ölmenin vakti
Kabri geniş olmayacak sanma ölünün
Her yere sığacak kadar ölür bir ceset

Sonunda ilmiği buldum kan vermeyecek sesim!

Muharrem Özcan

Ph Seviyesi

... Ph seviyesi düşük bir zemindeyiz
Fil omzuna benziyor, kaygan...
Sivrisineklere kan ısmarlayan hayvani bir
Sarhoşluk yayılıyor damarlarıma.
Yıldızlar devriliyor, rengârenk saçlarından
İnanmak istemiyorum, şah çekişine...

Yenilmek ve yanılmak nedir öğreniyoruz
Kavminin kovduğu kaygılı bir köpekten
Yorulmayı öğreniyoruz, tipiye tutunarak.
Şehrin soğuşunda çatlayan dudaklarını
Avucuma sıkıştırıp, üflüyorsun tükürükten bozma
mutluluk iksirini.
İki taştan bir kale yapan çocuk maharetiyle..

... Soruyorum:
Hangi yılın Şubat'ıydı, en kısa?
Ömrüme orantısını bile yapmıştın,
Doksan dokuz başlarında.

Çıplakken konuşmayan bir kuş adı söyle bana
İnsana benziyor olabilir belki
Ağzında akşamı getirir yavrularına
Sesinde ki tipiyle birlikte.

Muharrem Özcan

Rua

Koca koridoru ve alfabenin yarısını güvenle geçen katil
Kiliseden aldığı görevi yerine getirmeye can atarken
Yanlışlıkla kimono giydirdiği tanrısı
Elden düşme bir kaderle çıkagelecek
Önce ölümü hazırlayan kare asla gelecek
Ardından umutlanmadan evlat edindiği full rua
Dizginlerini koparan bir kral sponsoru olacak restleşmenin
Kartlarla ölüm çok estetik görünecek..

Görkemli emirlere riayete hazırlanırken katil duası
Ayuçları kan çanağı olmuş tanrıların
Gözleri elmas diyarından bozma savaş meydanı
Bakışını kaldıran can suyunun kuvvetiyle dehşete kapılan katil
Kiraya tapan yer yurt sahiplerine eşkâlini bırakırken
Güneş tanrısına inanmamış yanık tenli Mecusiler geçecek yanlarından
Dudaklarında cehennem marşı: ateşe düş, sakın suya düşme!
Yanma töreninde kare aslar düşecek suya,
Bütün tanrılar ellerinde full rua
Soyunacak ateşe alfabenin kalan harfleriyle...

Muharrem Özcan

Sağduyu

sağduyuya davet edildiğimden bu yana
kendimi orada çok yalnız hissediyorsam
belediyelerin sunduğu toplu cinnet törenlerinde kesilmiştir
her yaz kollarım -canımı yakıyor belediye politikaları.
bütün tarifeleri hiçe sayan iletişim şebekelerini andıran
saçlarının yaygın bir hizmet sunuşu
kışkandırıyor beni
damarlarında konaklayan hırsla ve aile saadetine gelirken,
tarihe yedi kellemi sunup ayartmayı düşündüren kellemin biri
belediye kasabında kaldı, cinnet vesilesiyle.

kimse gelmeyecek bu gidişle. -Ki kim gelebilir bir gidişle.
giderken gelmenin hayata başlarken
geride bıraktığım doğum sancısına eşdeğer oluşu,
doğum sancısının bıraktığı çığlık izlerinde
beni tekrar görmem,
beni görmemen için yeterli sebep.

mağaralarda saklanıp
sınırlı sayıda savaş esiri gibi takas için hazırlanırken uyanıyorum sürekli
İsrail ve Filistin kalplerini kanla beslediğinden bu yana,
yanlı yansız dua edemiyorsam
duasız kalmanın kötü sonuçlar doğuracağından çok,
bu doğum sancısına nasıl katlanabileceğimi düşünüp duruyorum.
sancılar vurucu timleri ön safta topluyor,
saflar sıkı tutuluyor bütün sınırlar gibi
silahlar konuşamaz diyor Tanrı,
daha cümlesi kulaklarımıza ulaşmadan yere seriliyor.
silahlar konuşuyor bakışının ardından, bilmediğim bir dilde.
kan dilinde ölüm kazanıyor toprağa, kök salıp yeşereceğinden ümit edilerek.

mekanı umutsuzlar tapınağı olan tanrıların
etek tıraşı olmadıklarını öğrendiğimizden bu yana
sağduyuda buluşmak için bakmıyoruz haritalara,
yine de bana biraz da olsa oy kullanma hakkı vermek ister misin?
oy kullanma hakkı önemli, ama senin kadar değil!

uyku halinde kanun koyucu bir düş paleti geçiyor üstümden
üç günde ağır aksak
tek hücreli tutsaklığım, bölünerek çoğalıyor
ben, üç gün yaşadktan sonra rüyalarımı görüş gününe getirip,
takas ediyoruz çocukluğunla
mayınlara asıyorum yüzünü beyaz bir beze monte edip,
mağaralar kadar yalnız bırakıyorum bütün köprülerin kuruluş hikayelerini
bu hamlem toprak kokusuyla
yağmur müzesi olan bulutları birleştiren tek darbe

Muharrem Özcan

Sex and violence..requiem

Ufkun bronşuna atılan ilk yumruk deseni ellerinde
tebrik mesaisine başlamadan önce
durup dururken yürüyüşe çıktığın bir vakit
anlatmalıyım sana
dudaklarına bulaşan o pas tadının nereden geldiğini
tarihin kaydedilmemiş ilk kayıp savaşıydın yüksek ihtimal
üst damağında konaklayan ihtiraslı hınç demetin
biraz hançer ve uzayda uzayan kırbaç kullanma gereği
etli ışığın içinde açılmazdı bu koyu sis
biz oturup bekledik ve inatla sex pistols dinledik: sex and violence..

Tarih adımızı bir anmaz belki, requiem
tarihin ırzına geçeyim göğe bir şey olmasın!

Vantuz gibi sıkışan aşkı dışarı atan hint kenevirimsin sen, requiem
dövüşmekten yorgun düşen ahenkli ellerin secdeye inerken henüz
kasırga duası tutmuşuz lades kemiğinden
neresinden baksan döldekaravana..
hem içindeki martı sevgisini anlamıyorum
kutsal bok taşıdıklarını da sanmıyorum kursaklarında
kafamdaki beat yeniği bilesin
istersen tarih jiletini bilesin
ben bi beatleri bi de seni sevdim bu alemde,requiem..

Bacak arasında atan bir kalbi olsun istedim, kadınların
neden mümkün değil sanıyorsak bunu
söz vermedik belki biri ihtiyar üç kişiden biri olacağımıza dair babamıza
ve düelloya tutuştüğümüzda kaybolması gerekli olan pas tadıyla birlikte
işte iktidar hırsını ve küfrü de koyduk poker masamıza
aldırma sen bana

Bu şehri hayalarından tutup beraber sallayacağız, requiem

Ölürsem tanrıya fısıldamayı unutturma mümkünse
zamparanın fahişeye dediği gibi "üstü kalsın.."

Muharrem Özcan

Solo İktidar

Ciddi ve azimli veda etmeyeceğim artık kışa
Ki ölü elden çıktı aşk mektuplarım
Kemiklerinden geçmişi okunan dinazorlar gibi
Korkudan koyun koyuna yattım esmer Mabel kızıyla..

Sen, bahara intihar paketleri gibi eldiven ısmarlarken
Tecrit edilmiş ve çocuksuydu ellerin
Genç kızlık tutkularının sırlarını koruyacak bir matadordum
Eski bir depoya verilmişti adım
Psişik enerjinin zaman dışı deposu
Duvarında
"Burada ham aşk ve ham ölümden başka bir şey yok"..

Sen güzelliği sürat-heyecan-motor gücüyle sarsılan koltukta ararken
Aşkın iyonize olmuş çekirdeğini saksolardı kalbim
Çürük diş oluklarıma kaçan geçmişin kalıntılarını
Dilinle çıkarınca rahatladım
Sen ten ve sütyen uyumunu yakalamış
Daha ilk bakışta hüznün ihraç ederken
Ben dışa bağımlı bir ekonomi politikasıydım
Rezil rüsva olmuş ve kırmızı pasaportlarıyla
Erotik kabinlerime giriş vizelerini kolayca alırdın
Arş'ın yere bakmaya yüzü kalmayana dek
Gözlerimi bağladın dekolte ellerinle
Gözlerim artık bir örgütsel dokümandı..

Artık, göğsüme salıncak kurma
İh(ti) mal pişirip, sabrı da ertele demiyorum
Ki sen solo iktidara açtın
Sen sıraya girip sırayla kollarını açtın
Kollarında geçmiş cesetleri
Ve bütün damarlarıma baygın jazz rayları döşeyip
Tarihi bir inkâra ulaştın....

Misafirlere terk ikram ederdin
Bir yalnızlık kalıbın vardı mutfakta
Kabartma tozuna bandığın kabahatlerim
Ve ölü ele geçirdiğin aşk mektuplarımı yere sererdin
Sererdin yataklara solo iktidarını..

Muharrem Özcan

Şubat Koleksiyonu

Şubat Koleksiyonu

9'a 10 kala uyanmalıyım..

Ağaçlar nasıl çağa ayak uyduramıyorlarsa, insan da onlar gibi yalnızlaşıyordu. Ağaçları kesen insan, yalnız kalabilmek için insan avına çıkmayı akıl etti. Bunun sonucu katil ve cinayet kavramlarıydı. Altı üstü ilk insandan bu zamana çoğalmayı seçen insan, artık nasıl azalabiliriz'i sorguluyordu. Bu sorgunun içinde dahi, dahice seviyordum ki seni..

9a 10 kala şiiri yazmaktı amaçım,
amaçları bilirsin sık sık saf değiştirir..

Takı, katı, atık, atkı, kıta..

harfleri aynı, anlamları farklı kelimelerle anlatmalıydım oysa ama beceremiyordum seni seviyorum demeyi..

Hem

9'a 10 nasıl kalınırdı bir zaman diliminde!

Buna akıl sır erdirmemi bekleme

beklemelisin elbet, meydan saatlerinin altında can vermeme en çok

sakalımı sarkıtmamı severmiş gibi

dağlanan erkekliğime armağanken mağaran..

Yosun bile soyunun soyunup taşta teslim olmasını beklemeden sarılırken karasına sence neden sıra sarı renkli sutyenine gelince mız mızlanmaya başladı bu yaşamak denilen şey..

buna daha fazla dayanmamı bekleme

tuvalete gidip bir sigara içsem, ardından dışına çıksam hayatın..

belki içimdekiler daha önce çıkarlar dışıma.. içimde içimdekiler hala varsa..

bunca yalnız kalmışlıkla nereye gideceklerini şaşırılmışken

nereye sığınır en çok, -ne çok içimdeki sen-

bütün sığınılan kıyılar tenhayken..

Maddenin değişimine inan ama daha çok bana: katı bir katkıdan ibaretim

yaşın yanında ağlayabilir hatta yanabilirim

tabii istersen..

kirpiklerine geldiğimde kesilen iskelenden gözüne düşmem

çakır gözlü çırağı hatırlatmıyor mu sana da

olmayan deniz yaşamışlığını

sözlerini kaçırabilmen için

çırağa çay söyle oğlum bize diye talim verirken

çırak için kıraç topraklarda yürüme hissini yanında acının miladı doğmamış mıydı..?

inanmazsın belki ama, tutkum tutukluk yapıyor böyle zamanlarda.

Benim sevgilim sis, ırmak karım

kupon biriktirdim ırmaktan yükseldi sis, oldu bir sabah

birlikte demekle bir olabilir antik gözleri

hani fenerler deniz neferiyken henüz

yan cebine doğru kayan yakana asılan mendilim

pamuk renkte kupam

ve tabii resmi törenle karşılamayı gerektiren resimler için çok mersi canım..

Sindirim bezlerimle sildiğim güzelliğine bakmamdan anlamalıydın oysa

sıska bedenimle kısas için hazırlandığımı
yakan öyle uzundu ki,
nehirin bu yüzden bütün ormanın etrafında bir sınırmış gibi döndüğünü düşündüm
o sabah, saçlarına bulanmışken göğsüm..
ki unutmamalıydım söylediğin harflerin gizemini
nehirin rehin tuttuğu ormanın sonunda deniz olurdu her zaman..

kırsal kesim saçlarımı kesen iki eksen vardı, oval
bu sayede yaban bayanlar da görmedim sanma.
hangi dönencem eve dönünce hoş karşılanmıyor bunu biliyorken
aynadan yana tavır almana gerek yoktu. -çirkindim hepsi bu kadar.
delik parayla dilek tutulurdu ama delik bir cesetle yan yana bir gece geçirilmezdi.

Çok çile çekmiş biri gibi - elçiye zeval olmaz bey diye başlayıp... Öyle de bitirdi çakır
gözlü çırak..

İçim, niçin içini işgal etmeyi planlamıyor sorusuyla oyalanırken
sana ilgi liginden henüz küme düşmediğimi ispatlamam gerekebilirdi
şubat koleksiyonuna hazırlanan
ayrım yapamayan diğer yarım..

Muharrem Özcan

Şubatın Vaveylası

Bekareti anlamayan biz, dünyanın okşamasına alışacağız!

yeryüzünde ruhların sihri bu ölmek
nahoş bir egzersiz olmalı ayrıca
çam iğnelerinin gölde yüzmesi gibi değil
Katmandu'nun sikiş mabetleri kadar şatafatlı tek hengame

hüzün desenli paspaslar ördü annem
mürebbiye tavrıyla
ben ve en az beş yelkenli suya eğilmeli bu durumda
suyla açılmalı göz kapakları sabahın, güneşin
doğadan gelen sapık bir telefon sesiyle uyanmalı şubat

ben
cinsellik sonrasının öz tiksintisi üzerimde
iskartaya çıkarılmış ölümsüzlüğün ikiz görüntüsüne rağmen
aşığınız olabilirim dedim gülerek
ama şehrin üstüne boşalayım ki
içimde taşıyıp durduğum müzelerden sızıyor sesim
eros kadar kaosun çocuğu olmak vardı
evcilleşen bir vahşiden
öğrendiğimde tenimizin mundar olduğunu
yalnızlık halihazırda cennetti...

yalnızlık tüm tanrıların en yaşlısıydı ve hiç ölemedi...

tek olmanın üzerindeki bunaltı ve felcin mimari tarzı gotik olabilir
oysa biz cesetlerin gözlerinden gördüğümüz hayallerde çıplak
aristokrat hassasiyeti istimlak edişimizi takdir edip,
ütopya reçeteleri yazan babalarımız
sevgi pintileri...

annem inadına hüzün desenli paspaslar örmeye devam etti
salyangoz güzergahında kaybolan etin sesini duymam için
tenin haritasının çıkarılamayacağını anımsayıp
suretimde hükme bağlanmamış aşktan medet umarak
-ki aşk cinsel organım için tasarlanmış bir pazarlama birimiydi-
yaşam tarzı değil yaşamın peşinde yorulmuşken
en gür çiçekler helanın hür olanlarınsa dağlarda açacağını bilirken
kendi hayatım adına bir yalnızlık girişimi değil
bir düello, bir dalaş, bir şiddet ya da duygusal tiksinti eylemi,
bir şeytan çıkarma öneriyorum...

puahahah

Muharrem Özcan

Taklit

Bedenim gece yarısı taklidir
Sarılabilirsin sevgilim..

Yalnızlığı koynuma sok bir zahmet
Geceye tebessüm serpiştirirken Şubat
Kısa ve hazindi benim fiilim
-Git! öğle sıcağını tercüme ederken sahildeki kuma
Geldiği kaynağı reddedip denizlerimiz
Ve aşk öylece kalacak kendinden memnun
Sarmalları kendinden huzursuz
Yaşamak güdülerken ipleri gümüş
Umutlanmadan evlat edinelim hüznü..

Pahalı bir ölüydü karıncanın sırtındaki yük
Doğarken beyni firar eden bencilliğin yönüydü zorunlu temasların
Kayboluyorum burada- kendimi değil beni mecbur eden
Hayatı kaybeden eşzamanlı bir yedi altmışbeş..
Kendini bilmez rüzgârlara marş ezberletirken
Işıkları kapatıp gözlerinin kırıklarını kestim
Şunu söylemem gerek sana: Bedenim gece yarısı taklidir
Teslim oluşun ayıbı, albenisi düşük
Bakışı ve anahtarı uzun bir deniz kapısıdır..
Sarılıp açabilirsin baharlara gözlerini
İkinci yağmurlarıyla birlikte..
Tuhaf algılanan bir nazirenin peşinde
Cesedimden önce çatışma sesi suç menziline girerken
Davetsiz bekçi durur başımda, rolüme soyunup
Kalmak istedim zehrin yatağında biraz daha..

Şubata imha süsü veren mevsimlerin gözlerinde heykel
Denize doğru havari karamsarlık tablosu
Fedakârlığına sızan cevap hakkı doğacak
Tahammül sınırimda..
Ki o özgürlüğe verilen peşinattı..

Bu gece göğsüme soru iner, bakışın menzili iner
Su iner!

Ben bir heykelim kendi gövdesini inşa eden
Lanetin başladığını bildiren tellalla karşılaşamayacak kadar şanslı
Ateşe banarak ömrümü sunmak isterim özür soframıza
Bu bir arsızlık halidir...

Kontrollü sıcak su geçişinde önce figürlerini çizip
İnandırdım seni, kar ağaçlarında bir gölgen var kenti bilen
Bekle beni saldırı, tatil kokan ihtirasın başarısız olur iç çekişleri
Kırsal kesim saçlarıma bak ama saydam ve kırılğan ellerinle dokunma!
O bir çam yangınıdır. Adını dayayıp gülümseyen sahte cinnete
-İleri- ileri atmak adımları – git artık!

Kasvetin yumuşak tüylerine benzeyen imparator ırgatları

İsyan nedir bilmiyorsa, bedenim senin değil
Bedenim bir gece yarısı taklididir
Sarılmanın kolaydır, kapatmak gözlerini..

Kızgın bir magma olasım geliyor, hüznün ablukasına rağmen
Sert koşullarda olgun yanıımı büyütüp soyunma
Bedenim gecenin sessizliğini emerken
Dimdikti aydınlığın sembolü alev
Saçlarına takmak istedim alevden tacını
Hasretin yegâne sözcüsü
Şiddet koşullarından yana olup, hüznün ablukasında sevişelim
Son kez
Ve dünyanın alnından farkımıza değer verelim, on üzerinden.

Ben gece yarısı taklidiysem
Su artık cahildir, yağmur oldukça..

Muharrem Özcan

Taklit I

Biz ateş, pislik, tarih, aşk ve kaybedişle vaftiz edildik..!

Ben kan renginde bir geceysen
Bu koyu yaşam ırmağı aşkın kaynağına giden yolun haritasıdır..

Dinsel isyanların içinde çarpıştırdık / -Şubat esir – Mayıs imparatordu-
Bir mezarlık sapığı gibi arzulu ve ıslık çalarak
Tahammül sınıırına dayanmışken gece
Ölmekte olan bir insanın dinsiz zihnine ayarlanırdı bileklerimiz
Ayaklarımızın altında son sığınak can verir vermez
Çığ, Şubat'ta parasız yatılı...

Gecenin bilançosuna benzerdi yüzün
Göge doğru havariydin
Şubat gebe kaldıysa yüzüne
Bir efsaneydi seni sözcüklerde eritmek..

Tekrarından usanıyorsam gecenin
Beyaz bir pikapta körlüğü kavramalıyım
Filikama atıp seni, nice Mayıslar doğurtmalıyım ay renginde
-ki Mayıs, öncesinde Nisan olmasa inanmazdı Tanrısına...

Gece gündüze gebeyse sevgilim
Biz hangisinin piçiyiz?
Fotokopiye yatırsan ellerimi
Çarşafındaki kızlığın kanı çıkacak diye sakın korkma
Cinnet gelmeden başlamayacak bu tören
Bu beden senin değil, rüzgâra bir marştır bedenim
Titrek ve kırılğan
Ki ellerine yakışmazdı serüven ateşi!
Bedenim kent haritalarında belirsin diye
Şubat dublörünü öldürebilir belki
Ki ben gece yarısı taklidiysem
Sakin ol önce, hiçbir ceset sessiz kalmaz..

Senin gönderdiğin "seni seviyorum"ları
Seni seviyorum dolabıma kaldırırken
Acil servisimde bir sedye belirdi
Üzerinde Şubat, uzanmış kısa boyuyla
Su gibi çıplak
Altında on iki ayın, on iki erkekten sülalesi
Sarhoşlar ve koftiden aşık
Biz, harbiden dirsek temas durmalıyız
Fiyakalı bir geceye kanmalıyız
Ve yıldızlara voltaj satmalıyız, ten ateşimizden..

Gece yarısına soyadını verdin – "Ters yöndesin"
Ve ete akıl damlayınca saçlarından
Upuzun, mavi bakıyor gözlerin
Şubat'ın çığ altında kalmış
Çünkü, şubat erken doğar bütün aşıklara...

Bazen kederimin gerçeğe tecavüz edeceğinden korktuğum için
Bedenimi anlatmış mıydım sana, sarılmanı beklemeden
Hüznüne gizli geçitler biriktirirken tenimdeki inimde
Kentlere ellerini yamamalısın
Eskimiş yüzümün örtüsünü de al ve bak
Çok sonraları kıyısında yürüyeceğin bir ırmak gibi
Şerin dudaklarına daya alnımı
Ve alnımda on iki aydan gebe yalnızlığımı dölle...

Muharrem Özcan

Tanrı'ya Sunulmak Üzere Hazırlanmış Aşkın Fizibilite Raporunda El Salvador'un Ne İşi Var?

Kayıp bir ülkeydi aklımın gettolarında
Soyu dünya üzerinde, sözü tüy düzeninde tükenen diller kadar uzak
Bir katil ki geç kalmasın kasırga provasına
Teni ve bakışları yanık, sesi özgürlük kokar
Bu yüzden bağlılığımı tanıyan ilk kadın..

Hayır, hayır sesi uyuşturucu kaprisine denk gelmiş iki dilsiz
Sanki at üstünde kendine şirk koşturan tanrılarla
Barikatlar arasındaki sokakları aşmak isterken oyulmuş sınırları
Verdikleri rahatsızlıktan dolayı özür dileyen rüzgârlarla el ele
En son bu tabela önünde hatıra fotoğrafında görülmüş
Getto düşleriyle bir kadın..

En son gördüğünde, ilk kez görmüş gibiyken dünyayı
Hiçbir erkek kraliyet balosuna geç kalmıyor diye üzülür üstünkörü

Kayıp bir ülkenin kraliyet balosuna hazırladığı erkekliğime
Öğrettiği altı duanın tarifini yaparken
Tabela ayağında yanlış telaffuz edilmesi nedeniyle
Girdiği girdapta yalnızlığa kemiğinin dayanması
Tensel bir isyanda en fazla gerilla ateşiydi.

En karlı yatırımdı saçlarında kış mevsimi!
Ve tek ayaküstünde duran cezalı ülkeleri vardı
Tanrı'ya sunulmak üzere hazırladığı
Aşkın fizibilite raporunda yer almaması gereken..

Muharrem Özcan

Ten Replikleri

"Kadının bacakları yatağının yumuşak kalbidir" inanışıma göre
Libido ölüm döşeginde olsa bile
Hiçbir seks pozisyonunda
Gerçeğe davetiye gerekmiyor sevgilim!

İlgi odağı bir ölüm töreninde gözlerim
Gözlerine yazdığım bir şiire hiçkırık ezberletirken
İşyanları bastırılan iki çıplak teselli gibi
Ölümlle döllen her yaşam gibi
Gerçeğe soyunup yalan kaldıysam
Defin işlemi gerçekleşen hiçbir aşk, tören istemez sevgilim!
Bu yüzden yalnızlıkta olgunlaşan memelerini
Okşamak istiyor yalnızlığım.

Tanrılara adak olarak sunduğun sualtı kayalıklarını ve suratımı
İnatla birbirine sürtmelisin giderken cehenneme
Yatağında ellerini takım ruhuna bulamadan önce
Cebimden oyuncak ayımı ve gözlerimden çıplaklığını çıkarırsan
Falına bakarım yalnızlığın
Ama sen yine tut ellerimi ve bak
Tenim, çıplaklığım sana nereyi işaret ediyor?
Bedenini cam kalıplara dökmek istiyorsam
Ki senin saçların nedense çocukluğum kokuyor sevgilim!
Bu yüzden sana bakire lisaniyla anlatmalıyım çıplaklığımı
Ve ölümün repliklerini takınarak
Beyazım, çıplaksın..sevişelim

Muharrem Özcan

Uykulu Kuyu

-

Şarabın derin uykusuna bürünmüş sokakta
Pusulâ katliamıyla yolları kalleşçe yaktılar
Üniforma hududu tuttu karası olmayan gecede
Yer yer kasırga telaşıyla tenimiz kör
Dilimizde en/gebe devrim kızılı
Vuruş karışı orak çekiç kıvamında tartışırken
İki çocukluk geçti yanımızdan
Sokak lambası ve siren sesi destansı tonda/arka fonda
Hızlandı yaşamak güdüsü
Çocuklar ve siren sesleri çığlık atışmasında
Günlerden kör perşembe
Duvarda afiş filmlerden uçurtmayı vurmasınlar!

Tabiri olmayan rüyalardan birinde
Unutulan dillerde seviyordum seni!

-

Loş bir oda
Bayram alayları kadar renkli, boyalı mı boyalı kadınlar
Sordular gözleriyle:
Hangi kanun tasarısında onandı
Kerhanelerde hızlandırılmış seks eğitimi...

Gecenin en karanlık yerinde
Bir kadının ininde
Unuttuğum geçmişimle seviyordum seni!

Muharrem Özcan

Vadesi Gelmemiş Acılarımın Rahminde Bu Vahiy-Soru Kılığında Dölleniş NEDEN?

Hüznü ve acıyı bölerken yaşamakla
İğfalindedir rüzgâr soyunuşun, ramak kala
Kılığın ziyanına, nefesime yük kentlerle
Yolun sonsuzluğuna güvenerek
Gök renginde düştüğünde gecenin çarşafına,
Upuzun bir karanlık giydiriliyor ellerine

Hem
Acemiliğime verirsen ellerini bilirim olduğunu..

Vadesi gelmemiş acılarımın rahminde
Bu vahiy-soru kılığında dölleniş
Tarihin terkedilmiş yerinden gelip
Vaat ettiği sabır tespihi ve yalnızlık tacının pasını
Güne doğrultup açılan ışık avuçlarıyla
Mutlu olmalıyım
Bir de kenti vurmalyım sonbaharından!

Eti ete değen şehirlerin İstanbul olası geliyorsa hep, iki yakalı
Biraz yalnızlığın tadına bakmalıyız Kadıköy'den
İki yakası bir araya gelmeyecek şu vuruluşumun şiirinde
Sokak, çocuklarına döl-yatak olmadan önce
İki çıplak ağaç olmalıyız kentin sonbaharında
Ve geçerse yolumuz sonbahardan, çıplaksa ay-
aklarım sesimle bulaşan sessiz çığlıklardan erotizmi..

Gök kırışıp göğsüme infaz süsü giydirdiklerinde
Bağladılar gözlerimi (korktular belki) , hüznümü mendil yaparak
Faili meçhul bir yangına adres sorarken, ateş özgürlük kokuyor nedense
Hiçbir kente böyle yakışmaz elbet uzun öpüşmek ve upuzun bakabilmek..

Hem
Hangi kent vurulabilir bir baharda
İnanıramıyorum sessiz çığlıklarla beslenen kâbusların var olduğuna
Tam şehir düştü, kurşuna dizildi derken gözlerin bağlı
Hayaletlerin gezindiği sokaklarda ölüm sessizliğine denk geldi
Vuruluşum

Artık
Unutmalyım dağların öyküsünü
Mutlu olmalı
Bir de
Kenti vurmalyım sonbaharından...

Muharrem Özcan

Yalnızlık Müzeleri

Klimanjaro'da yalnız olmasak,
Bir sıçrayışta bilinçli cahilliğe erişecektim..

İlkbaharı, elimde bir şırınga gibi tutarak
Şiirin ölüme kapalı tarihiyle dalga geçtim
Yalnızlık müzeleri gözlerime kurulmalı diye geçirirken içimden
Gövdeme can havlımı sıkıştırdım
Uzaya göz diktim cinnet hortumundan
Yüksekti, yüceliyordum..

Yüce soytarıyla yalnız kalmadan önce
Burnumda kep törenine katılmalıydı ceset kokun
Sual tabağımdan bir soru işareti seçince kendine
Hançer bekçileri gibi soysuzdun sahiden
Yüksekti, aklanıyordu gökyüzü
Boyum uzuyordu hala, acıkmıştın..
Açlığını bastırdım bütün kuvvetimle
Rütbeleriyle gömüldü bir fidan
Etim de, kemiğim de senin olsun
Diyecekken mezar olmuş yıllara
Anarşist bir tehdit savurur gibi
Yıldızların kucağında parmak emerdi gece
Göbeğinde lekesi kalmış sezaryen çığlığının..

Sezaryen çocuklarına bir feryat olsun diye
Geç kalmışlık hissi bastım omuzlarına
Rütbelerin batarken parmak aralarım
Klimanjaro'da bir ceset kokmuştu çoktan
Kendimi bir ağaca bağladım
Yüksekti, yüceldim..

Ağaçlandırmaya kesinlikle karşı değildim! !

Muharrem Özcan